

Pfv. VII. 20. 778/2007/4.

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Munz Károly ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Takács Zoltán ügyvéd által képviselt alperes ellen hibás teljesítésből eredő követelés iránt a Békés Megyei Bíróság előtt 15.G.40.096/2005. szám alatt indult, és a Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Gf.II.30.695/2006/3. számú ítéletével jogerősen elbírált perében a felperes részéről előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

I n d o k o l á s :

A felperes 2003. november 7-én 8.000.000 forint vételár ellenében vásárolt az alperestől egy Citroen C8 típusú személygépkocsit. Több mint 19.000 km megtétele után 2005. július 5-én esős időben a gépjármű rövid időre kormányozhatatlanná vált, a kormány beragadt. A felperes szervizbe vitte a járművet, és kérte a hiba kijavítását. Az alperes javítást végzett, de ezzel a hiba megszüntetésére nem került sor, mert 2005. július 19-én, egy újabb esős időszakban a felperes a szervó hatás elvesztését ismételten észlelte, ezért a gépjárművet július 21-én az alpereshez szállította. Az alperes a gépjárművet ismételten javította, és a felperesnek a gépkocsi kicserélésére vonatkozó igényét elutasította. Míg 2005. július 6-án az alperes a meghajtószíj vezetőgörgő cseréjével javította a járművet, addig július 21-én - amikor a hibajelenséget a szervizben kikormányzott kerékállással a kerékdob felől közvetlenül a szíjtárcsa felé irányított vízszaggárral előidézte - a meghajtószíj cseréjével a hibajelenséget megszüntette. A lecserélt meghajtószíjat 2005. szeptember 19-én a felperes által megbízott műszaki szakértőnek átadta. 2005. szeptember 19-én a járművet a felek és a szakértő jelenlétében kipróbálták, de a hibajelenség nem mutatkozott, így az alperes a gépjárművet a felperesnek átadta. A felperes 2005. október 6. napján a szerződéstől elállt, majd bírósághoz fordult.

A felperes keresetében kérte kötelezni az alperest 8.000.000 forint és ennek 2005. szeptember 19. napjától, majd a későbbiekben 2005. október 6. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes kamata, valamint a perköltség megfizetésére. Keresetét a Ptk. 248. §-ára, 305. § (1) bekezdésére, és 306. § (1) bekezdés b) pontjára

alapította. Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

A bíróság jogerős ítéletében a felperes keresetét elutasította, és felperest kötelezte a felmerült perköltségek megfizetésére. A bíróságok a tényállást a felek előadása, a becsatolt okiratok, a meghallgatott tanúk vallomása, valamint B. T. és F. Zs. szakértők véleményei alapján állapította meg. Az nem volt vitatott, hogy az alperes a gépjárműre két éves jótállást vállalt, és a hiba a jótállási időn belül jelentkezett. A bíróságok alkalmazták a Ptk. 248. §-ának (1)-(5) bekezdését, a 305. § (1), 306. § (1) bekezdés a) és b) pontját, valamint a 308. § (3) bekezdését. A per elbírálása során azt vizsgálták, hogy a gépjármű második szervizbe hozatalakor a felperes jogszerűen választhatta-e kijavítás helyett a kicserélést, mint szavatossági jogot. A bíróságok álláspontja szerint a felperest a kicserélés joga nem illette meg, hiszen az alperes a hibát könnyen, rövid idő alatt, számottevő kényelmetlenség nélkül kijavította, így a kicserélés az alperesre méltánytalanul aránytalan többletköltséget eredményezett volna. Miután az alperes a szabályszerű javítást elvégezte, sőt többletjavítást (védőburkolat elhelyezését) is felajánlotta, ezért az elállásnak a Ptk. 306. § (1) bekezdés b) pontjában meghatározott feltételei nem álltak fenn.

A másodfokú bíróság - az elsőfokú ítéletet lényegében helyes indokai alapján helybenhagyó - ítéletében kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló adatokat a Pp. 206. § (1) bekezdésének megfelelően, összességében okszerűen és logikusan mérlegelte. A jogerős ítélet indokolása értelmében a kereset megalapozottságához a felperesnek azt kellett volna bizonyítania, hogy a gépkocsi az alperes által végrehajtott szíjcsereét követően is hibás maradt. A lényeges műszaki szakkérdésekben a szakértők véleménye között alapvető különbség nem állt fenn, csupán B. T. óvatosabban, árnyaltabban fogalmazott. A másodfokú bíróság F. Zs. igazságügyi szakértő vizsgálati módszerét B. T. módszerénél alaposabbnak találta. Nevezett a gépkocsit próbának vetette alá, mindkét szíjjal bizonyítási kísérletet végzett, de a hibajelenséget kimutatnia nem sikerült. A másodfokú bíróság F. Zs. szakértő azon megállapítását találta megalapozottnak, hogy az ékszíj szennyeződését a hasmagasságot meghaladó mélységű szennyezett közegben való közlekedés, azaz nem rendeltetésszerű használat okozhatja. Miután a második javítást követően a gépkocsi hibás volta a szakvélemények egyike alapján sem állapítható meg, ezért az elsőfokú bíróság helytállóan következtetett a kereset alaptalanságára.

A felperes a jogerős ítélet elleni felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen kérte, hogy a Legfelsőbb Bíróság adjon helyt a keresetének, másodlagosan kérte az ítéletek hatályon kívül

helyezését, és új eljárás elrendelését. Álláspontja szerint az első-, és másodfokú bíróság tévesen alkalmazta az alábbi jogszabályokat: az ítélet indokolása tekintetében a Pp. 221. § (1) bekezdését, a hibás teljesítés bizonyítottsága körében a Pp. 206. § (1) bekezdését, a bizonyítási teher tekintetében a Pp. 164. § (1) bekezdését, a hibás teljesítés körében a szavatossági jogok érvényesítésével összefüggésben a Ptk. 248. § (1) és (5) bekezdését, továbbá a 305-311/A. §-át.

A felperes felülvizsgálati kérelmében részletesen taglalta a gépjármű javításának mozzanatait; véleménye szerint az eljárás bíróságok iratellenesen állapították meg, hogy az alperes a hibát az általa elvégzett javítással kijavította. A közvetlen és közvetett bizonyítékok felsorolásával azt hangsúlyozta, hogy a perben a hibás teljesítés ténye bizonyított. Szerinte a bizonyítási teher "telepítése" kérdésében az eljárás bíróságok téves álláspontot alakítottak ki. Előadta, a bizalomvesztés megalapozottságára is figyelemmel a felperes csere iránti igénye jogszerű volt; a hibás teljesítés jogkövetkezményeit fokozatosan érvényesítette, mivel első alkalommal elfogadta a javítást, csupán második alkalommal élt a súlyosabb jogkövetkezmény érvényesítésével. Az áttéréshez való joga tekintetében utalt a Ptk. 306/A. §-ára. Véleménye szerint az nem bír jelentőséggel, hogy az alperes a későbbiekben a személygépkocsin milyen javításokat végzett; a javítások közül csak a második meghibásodást megelőző, tehát az első javítás sikerességét kell vizsgálni. Kifejtette; a szakértők egybehangzó véleménye szerint az ilyen jellegű hibák a közlekedés biztonsága szempontjából jelentős hibának minősíthetők, ezért a felperesnek fennállt az elálláshoz való joga. Az ítéleteken átvonuló hibaként említette, hogy a bíróságok túlnyomórészt a javítás körülményeivel foglalkoztak. Hivatkozott arra, hogy a hiba második alkalommal történő jelentkezése után a felperes nem kérte a kijavítást, hanem választási jogával élve - előterjesztette cserére vonatkozó igényét. Szerinte a javíthatóságnak már nincs relevanciája a cserére vonatkozó szavatossági igény jogszerűségének elbírálása szempontjából.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos, a jogerős ítélet a kérelemben megjelölt okokból nem jogszabálysértő.

Elöljáróban rámutat a Legfelsőbb Bíróság arra, hogy a perben eljárás bíróságok a jóállás fennállását megállapították, a bizonyítási terhet helyesen alkalmazták, és a Ptk. 248. § (5) bekezdésének megfelelően döntöttek a szavatossági jogok gyakorlására vonatkozó jogszabályok tárgyában.

A Ptk. 306. § (1) bekezdésének a) pontja lehetővé teszi ugyan a jogosultnak a választást a kijavítás és a kicserélés között, de a kicserélés iránti igényt - a kötelezett méltányolható jogi érdekét

védve - feltételekhez köti. Nem helytálló az a felperesi hivatkozás, hogy a csereigény jogszerűségéhez elegendő egy sikertelen javítás elvégzése. A perben eljáró bíróságok helytállóan állapították meg, hogy a Ptk. 306. § (1) bekezdés a) pontja szerint a felperest nem illette meg a kicserélés joga, mert a kijavítással összehasonlítva az alperesnek a kicserélés aránytalan többletköltséget eredményezett volna. Azt pedig a felperes maga sem állította, hogy az alperes a kijavítást nem vállalta, és megfelelő határidőn belül nem végezte el. A bírói gyakorlat mind a kicserélés, mind az elállás iránti igényt - kijavítható hibánál - általában abban az esetben tekinti alaposnak, ha a hiba gyakran ismétlődik, a javítások ellenére hosszabb időn keresztül fennáll, vagyis a sorozatos javítás sikertelennek bizonyul, és így a jogosultnak huzamosabb időn keresztül kényelmetlenséget, idővesztést okoz. A fentiek szerint alaptalanul hivatkozott a felperes arra, hogy csupán az első javítás megfelelősége volt vizsgálható, a második hibajelenség már megalapozta volna a csere, illetve a szerződéstől való elállás iránti szavatossági igényét.

Mindezek alapján a Legfelsőbb Bíróság a jogszabályoknak megfelelő jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta. Az alperes a jelen eljárásban a perköltség körében értékelhető tevékenységet nem végzett, ezért a Legfelsőbb Bíróság az alperesi költség tárgyában való határozathozatalt mellőzte, sikertelen felülvizsgálati kérelmének költségeit pedig a felperes maga köteles viselni (Pp. 78. § (1) bekezdése).

Budapest, 2007. szeptember 13.

Dr. Fehér Ferenc s.k. a tanács elnöke, Dr. Kováts Rolandné s.k. előadó bíró, Dr. Bartal Géza s.k. bíró

A kiadmány hitelével: